

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2019/32 11.08.2019

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska,
według nadziei pokładanej w Tobie.” (Ps 33, 22)

Dziś w rzymskich katakumbach św. Kaliksta, sprawując w Waszej intencji Eucharystię, modłę się o Waszą wierność Bogu, abyście codziennie składali jałmużnę bezinteresownej miłości i nie ustawiali w wysiłku poszukiwania woli Ojca i wiernie ją wypełniali. ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Ludy tubylcze, z różnorodnością swoich języków, kultur, tradycji i mądrością przodków przypominają nam, że wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za troskę o stworzenie, które powierzył nam Bóg.” (9.08.2019)

„Pośród wielu rzeczy, które mijają i o które zabiegamy, pomóż nam, Ojcze, szukać tego, co trwa: obecności Twojej i brata.” (8.08.2019)

„Życie Jezusa, które prowadzi do pokoju, przechodzi poprzez przebaczenie, żeby żadnego zła nie naprawiać innym złem. Żadna niechęć nie działa dobrze na serce.” (7.08.2019)

„W Przemienieniu Jezus ukazuje nam chwałę Zmartwychwstania: otwarcie nieba na ziemię.” (6.08.2019)

„Pan zaprasza nas wszystkich byśmy przewyżczali urazy miłością i przebaczeniem, przeżywając ze spójnością i odwagą wiarę chrześcijańską.” (5.08.2019)

„Dziękuję za radość, z jaką potrafiłiście ofiarować swoje życie, dziękuję za wszystkie te chwile, kiedy przyjmowaliście tych, którzy upadli, opatrując ich rany, okazując im serdeczność i współczucie.”

„W święto św. Proboszcza z Ars piszę do was wszystkich, którzy podejmując misję jako służbę Bogu i jego ludowi, zapisujecie najpiękniejsze karty życia kapłańskiego. (*List do moich Braci Kapłanów*)” (4.08.2019)

„Duchu Święty, udziel nam radości zmartwychwstania, nieustannej młodości serca!” (3.08.2019)

ŚWIĘTA MYŚL OD ŚWIĘTYCH:

„Bracia moi najdrożsi, Bóg mnie woła, jutro światło życia doczesnego dla mnie zgaśnie. Przeto, co słyszałem z ust ojca naszego, św. Dominika, to i wam przekazuję, a mianowicie, abyście pielęgnowali pokorę, mieli miłość wzajemną i zachowali dobrowolne ubóstwo. To jest bowiem nasze dziedzictwo, które nam przekazał jako swój testament.”

(św. Jacek Odrowąż)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w XIX Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, aby umocnił „w naszych sercach ducha przybranych dzieci, abyśmy mogli osiągnąć obiecane dziedzictwo”.
2. W środę będziemy obchodzili wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego, prezbitera i męczennika oraz dzień modlitw za pomordowanych w obozach, więzieniach i łagrach; we czwartek – uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i święto Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, obchodzone na pamiątkę zwycięskiej Bitwy Warszawskiej, stoczonej w czasie wojny polsko-bolszewickiej (na koniec każdej Mszy św. odbędzie się poświęcenie ziół i kwiatów), a w sobotę – wspomnienie św. Jacka, prezbitera.
3. We czwartek na 12:00 zapraszamy na Mszę św. w intencji Ojczyzny i żołnierzy Wojska Polskiego z naszej parafii.
4. Polecamy zawarty w „Oblubieńcu” tekst o wielkim Polaku, bł. Bronisławie.
5. Nadal prosimy o zgłaszanie się do ks. Andrzeja wszystkich chętnych do uczestnictwa w parafialnej pieszej pielgrzymce na Jasną Górę.
6. Dziękujemy panu Rafałowi i jego współpracownikom za naprawienie uszkodzonych płyt granitowych przy wejściu do kościoła. Prosimy o szczególną uwagę przy podjeżdżaniu samochodem pod drzwi kościoła. Dziękujemy panu Dawidowi i jego współpracownikom za zbudowanie nowej części ogrodzenia na cmentarzu. Nadal prosimy o składanie opłat na utrzymanie cmentarza.
7. W piątek o 20:00 odbędzie się prowadzona adoracja Najświętszego Sakramentu z indywidualnym błogosławieństwem. W tym dniu rozpoczynamy z całą archidiecezją doroczną Nowennę przed uroczystością Maryi Panny Częstochowskiej.
8. W najnowszym numerze „Niedzieli” polecamy artykuł o Uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny oraz tekst o wątpliwościach w wierze.

Wielcy Polacy

Błogosławiony Bronisław Markiewicz apostoł trzeźwości

Metody walki z alkoholizmem stosowane przez ks. Markiewicza przetrwały próbę czasu. Zalecana przez polski Episkopat abstynencja alkoholowa w sierpniu i apele o wstrzymanie się od urządzania uroczystości rodzinnych bez napojów wysokokowych są kontynuacją metod antyalkoholowych zapoczątkowanych przez bł. ks. Markiewicza. Jego zabiegi wychowawcze w przestrzeganiu abstynencji od spożywania alkoholu w ramach ówczesnych bractw trzeźwościowych są kontynuowane z dobrym skutkiem przez Ojców Kapucynów w Zakrocymiu nad Wisłą. Większość istniejących zapisów w statutach organizacji abstynenckich ma swój markiewiczowski rodowód. Warto, by nasze społeczeństwo wiedziało o zasługach tego Męża Bożego w walce z plagą pijaństwa.

„Polski pijanej, ciemnej, próżniaczej i hajdamackiej nie potrzebujemy, ale trzeźwej.
Polska albo będzie trzeźwa, albo jej wcale nie będzie”.
(bł. ks. Bronisław Markiewicz)

GALICJA W OKOWACH ALKOHOLIZMU

Galicja po roku 1867, mimo że posiadała szeroką autonomię polityczno-narodową w ramach Monarchii Austro-Węgierskiej, była najbardziej zacofana gospodarczo. Ekstensywne galicyjskie rolnictwo i słabo rozwinięty przemysł, głównie wydobywczy, prowadził do poważnego bezrobocia w niewielkich ośrodkach miejskich i przeludnienia na wsi. Źródłem straszliwej nędzy wielu mieszkańców osad wiejskich i małych miasteczek było znaczne zapóźnienie gospodarcze tego regionu ziem polskich. Z ubóstwem bezrolnych mas chłopskich i rzesz bezrobotnych robotników w małych ośrodkach miejskich były związane różne plagi społeczne. Najbardziej rozpowszechniony z nich był alkoholizm. Według danych statystycznych z II połowy XIX stulecia roczną konsumpcję czystego spirytusu na głowę przeciętnego mieszkańca wsi i małego miasteczka szacowano na około 10 litrów. W oparciu o dane statystyczne z roku 1888 przeciętnie wypijano rocznie napoje wysokokowe na sumę 30 milionów koron. Takiej sytuacji sprzyjała niekontrolowana produkcja i sprzedaż wódki przez dwory szlacheckie. Na upijaniu chłopów zależało również władzom zaborczym. W ich interesie było, by Polacy pili jak najwięcej. Miało to prowadzić do degradacji ekonomicznej mieszkańców wsi galicyjskiej. Symbolem zniewolenia mas chłopskich i licznych rzesz miejskiego lumpenproletariatu była karczma. W latach 70. XIX stulecia na 233 mieszkańców wsi przypadał jeden szynk. W ówczesnym społeczeństwie galicyjskim wytworzył się stereotyp: Polak to pijak.

RUCH TRZEŹWOŚCIOWY

Dla zdegenerowanego alkoholizmem społeczeństwa z ratunkiem przyszedł ruch trzeźwościowy. Jego początki w Galicji sięgały lat 40. XIX stulecia. Akcja trzeźwościowa narodziła się na terenie Śląska Cieszyńskiego. W Galicji ruch ten przybrał formę „bractw trzeźwościowych”. Miały one aprobatę ze strony galicyjskiego episkopatu. Gorącym jego entuzjastą był jezuicki misjonarz ludowy Karol Antoniewicz. Wstępujący w ich szeregi zobowiązywali się do przestrzegania całkowitej abstynencji od napojów wysokoprocentowych. W roku 1871 wspomniane bractwa otrzymały status bractwa kościelnego. Swym zasięgiem obejmowały całe terytorium Galicji. Wśród pionierów popierających ruch trzeźwościowy na terenie Galicji byli: Józef Czempiel (1883-1942), proboszcz hajdacki, Paweł Gantkowski (1869-1938), profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, Jan Kapica, kaznodzieja trzeźwościowy, bł. Honorat Koźmiński (1829-1916), Artur Emil Seelieb (1878-1958), krzewiciel trzeźwości na Podhalu oraz ks. Bronisław Markiewicz (1842-1912), założyciel Zgromadzenia Świętego Michała Archaniola i twórcy Zakładów Wychowawczych typu salezjańskiego w Miejscu Piastowym k. Krosna.

SYLWETKA KS. BRONISŁAWA MARKIEWICZA

Przyszedł na świat w 1842 r. w Pruchniku, małym miasteczku nad Sanem. Wychował się w licznej i bogobojnej rodzinie przepojonej ideałami benedyktyńskimi „módl się i pracuj”. Duch ofiary i poświęcenia, które wyniósł z domu rodzinnego, zaprowadził go w mury przemyskiego Wyższego Seminarium Duchownego. Jego progi przekroczył w święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny 8 grudnia 1863 r. 15 września 1867 r., otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa

przemyskiego Antoniego Monastyrskiego. Prowadząc katechizację w powierzonych sobie parafiach, miał okazję zapoznać się z tragicznym losem najuboższej i moralnie zaniedbanej młodzieży. Pod wpływem lektury Biuletynów Salezjańskich, które były w posiadaniu Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu, zdecydował się pracować dla polepszenia losu młodego pokolenia w ramach wspólnoty zakonnej. Do realizacji swych planów życiowych wybrał Zgromadzenie Księży Salezjanów założone przez włoskiego księdza Jana Bosko. Po zwolnieniu go ze wszystkich obowiązków duszpasterskich przez ówczesnego biskupa przemyskiego Łukasza Sołeckiego, 10 listopada 1885 r. wyruszył do Italii. Został przyjęty do grona Salezjanów przez ich założyciela. Po odbyciu rocznego nowicjatu czyli ćwiczeń duchowych w dniu święta Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny 25 marca 1887 r. złożył na ręce ks. Jana Bosko profesję zakonną. Po śmierci Mistrza duchowego przybysz z Galicji 20 marca 1892 r. wyjechał w rodzinne strony z zamiarem przeszczepienia na ziemię polskie idei założyciela Salezjanów. 28 marca przybył do Miejsca Piastowego, wsi położonej w niewielkiej odległości od Krosna. W niej to rozpoczął realizację swych planów wychowawczych. Starą i mocno zdewastowaną plebanię przeznaczył na Zakład Wychowawczy typu salezjańskiego.

POWSTANIE ZAKŁADU WYCHOWAWCZEGO

Na wieść o przybyciu do tej miejscowości sławnego salezjanina zaczęli do niej przybywać chłopcy z różnych regionów z trzech zaborów. Już po trzech miesiącach istnienia zakładu ks. Br. Markiewicz miał pod swoją opieką 13 wychowanków. Z upływem czasu ich liczba systematycznie wzrastała. Ciasne pomieszczenia starej plebanii nie mogły pomieścić stale napływającej liczby wychowanków. Wobec zaistniałej sytuacji ks. Br. Markiewicz zdecydował się na wybudowanie nowego domu dla stu chłopców. Prace budowlane przy nim zaczęły się pod koniec roku 1895, a zakończyły się późną jesienią 1898 r. Tragedią dla niego i jego wychowanków był pożar w nocy 3 lipca 1904 r. Po spaleniu się obiektu ks. Br. Markiewicz podjął decyzję o wybudowaniu nowych sal szkolnych i pomieszczeń warsztatowych. Prace budowlane przy tym obiekcie trwały od roku 1907 do późnej jesieni 1909 r. Organizm świątobliwego kapłana eksploatowany do granic możliwości raz po raz odmawiał posłuszeństwa. Ks. Br. Markiewicz zmarł w wieku 70 lat na plebanii w Miejscu Piastowym 29 stycznia 1912 r.

KRUCJATA ANTYALKOHOLOWA KS. MARKIEWICZA

Panująca powszechnie bieda prowadziła do zakorzenienia się wśród wiejskiej ludności na terenie Galicji nałogu pijaństwa. Picie wódki przy każdej ważniejszej uroczystości rodzinnej było powszechnym obyczajem. Upijanie się w owych czasach było tak nagminnym zwyczajem, że nikt pijaństwa się nie wstydził. O masowości nadużywania napojów wysokoprocentowych - w tym popularnej gorzałki, mogła świadczyć wypowiedź mieszkanki parafii Gać Marii Kwołac, w której przez jakiś czas proboszczem był ks. Bronisław Markiewicz: „tu cała wieś to były same pijaki, każde urodziny, każde chrzciny, każde wesele, to ludzie szli z kościoła do karczmy i jak zaczęli w niedzielę, to kończyli w poniedziałek”.

Do uzdrowienia zdegenerowanego pijaństwem społeczeństwa wiejskiego ks. Br.

Markiewicz przystąpił od pierwszych lat swego kapłańskiego życia. W walce z tą plagą społeczną chwycił się wszelkich dostępnych sobie sposobów. Cennym orężem w zmaganiu się z tym nałogiem okazała się ambona. Przez kilkanaście miesięcy podczas niedzielnych nabożeństw wygłaszał z niej apele do parafian, którzy nadużywali napojów wysokowych. Apele kończył odmówieniem wraz z wiernymi trzykrotnego pozdrowienia anielskiego. Akcja ta zakończyła się pełnym sukcesem. Z licznego grona mieszkańców wsi, którzy byli uzależnieni od napojów wysokoprocentowych, pozostała zaledwie jedna osoba. Ks. Bronisław nigdy na nadużywających alkoholu nie podnosił głosu, nie ironizował, a nawet nie potępiał. Spieszył natomiast z pomocą materialną rodzinom dotkniętym klęską pijaństwa. Zatwardziałych pijaków osobiście odwiedzał w ich domach, namawiał do rzucenia pijaństwa.

Ks. Br. Markiewicz był przeciwnikiem długich i wystawnych wesel i przyjęć połączonych z piciem nadmiernych ilości alkoholu. Dla uniknięcia zgorszenia spowodowanego nadużywaniem napojów wysokowych i towarzyszącym temu niebezpiecznych bijatyk zażądał od rodziców młodych zdeponowania u niego kaucji pieniężnej, która miała być gwarancją, że wesele odbędzie się w spokoju bez jakichkolwiek bijatyki.

Akcję antyalkoholową kontynuował także po objęciu parafii Miejsce Piastowe. Słowa i czyny jego musiały mocno trafić do serc i umysłów mieszkańców wsi skoro wkrótce po śmierci swego świątobliwego duszpasterza podjęli decyzję dla uczczenia pamięci swego proboszcza, że wszystkie wesela będą w przyszłości odbywać się bez muzyki i alkoholu. Ks. Br. Markiewicz, obejmując ludną parafię Błażowa k. Rzeszowa, zintensyfikował metody walki z plagą pijaństwa. W nowej placówce duszpasterskiej znajdowało się wiele karczm. Natomiast wśród miejscowej ludności szerzyły się pijackie zwyczaje. Walkę z nimi podjął na ambonie, w konfesjonale, w miejscowej szkole i podczas prowadzonych katechez. W zmaganiach z tą plagą posłużył się parafialnymi dniami skupienia - rekolekcjami.

Ks. Bronisław Markiewicz z alkoholizmem walczył nie tylko słowem i czynem, ale także i piórem. Na łamach założonego przez siebie w 1898 r. czasopisma o tematyce społecznej zatytułowanego *Powściągliwość i Praca*, w latach 1898-1911 zamieścił 200 artykułów swego autorstwa o tragicznych skutkach nadużywania alkoholu.

[Adolf Andrejew, za: Tygodnik *Niedziela*]

Przemówienie w czasie spotkania z Wojskiem Polskim św. Jan Paweł, 2 czerwca 1991 r., fragmenty

Muszę dodać, że czekałem na tę chwilę, z żalem myśląc, iż nie mogę mieć takich [spotkanie z żołnierzami] samych kontaktów z moimi rodakami.

Kiedy dziś do tego dochodzi, odżywają w mojej pamięci słowa: "Z ziemi włoskiej do Polski". Słowa te, jak widać, sprawdzają się i na papierze, gdy chodzi o spotkanie z wojskiem.

3. Trudno nie myśleć o przeszłości. Historia świadczy o tym, że Polacy byli zawsze narodem rycerskim. Nie szukali wojny, nie prowadzili na ogół wojen

zaborczych, ale umieli bohatercko walczyć w obronie zagrożonej wolności i niepodległości. Zwycięstwa oręza polskiego znaczą poszczególne etapy naszych dziejów, od epoki piastowskiej, poprzez Grunwald, aż po Wiedeń w 1683 r. Tradycja rycerska, żołnierska, została przekazana powstańcom w okresie rozbiorów. Tradycja ta odżyła z nową siłą u progu naszego stulecia. Niepodległość Rzeczypospolitej została wywalczona z bronią w rękę, a zamknięciem tej żołnierskiej epopei stała się zwycięska bitwa pod Warszawą 15 sierpnia 1920 r., która miała znaczenie przełomowe nie tylko dla Polski, ale także dla Europy. Porównuje się ją pod tym względem do wiktorii wiedeńskiej, a dawniej jeszcze (za czasów piastowskich) do bitwy pod Legnicą w XIII wieku, gdzie został odparty zalew tatarski idący na Europę od strony Azji.

Ostatnia, II wojna światowa jest dalszym ciągiem tej żołnierskiej epopei, poczynając od września 1939 r., poprzez Narwik, Francję, Anglię - a z drugiej strony, z obszarów Rosji oraz z głębi Azji przez Bliski Wschód aż po Monte Cassino, i poprzez ciężki bój o Wał Pomorski aż po udział w ostatecznym pokonaniu hitleryzmu. Równocześnie w kraju okupowanym z dwóch stron - wraz z całą strukturą podziemnego państwa - działała Armia Krajowa. Szczytem tego bohaterskiego, a równocześnie tragicznego wysiłku stało się Powstanie Warszawskie w 1944 r.

4. W tym całym procesie dziejowym okres rozpoczynający się w 1945 r. coś zahamował. Trwała wprawdzie obowiązkowa służba wojskowa, młodzi Polacy wstępowali do armii, wybierając zawód żołnierski, ale wszystkiemu temu zabrakło zasadniczego odniesienia. Odniesieniem takim jest świadomość służby Ojczyźnie: "oddanie sprawie ojczyzny", jak mówi tekst soborowy.

Służba wojskowa jest nie tylko zawodem czy obowiązkiem. Musi być także wewnętrznym nakazem sumienia, nakazem serca. Tradycje żołnierskie Polaków poprzez wieki związały służbę wojskową z miłością Ojczyzny. [...]

Młody człowiek, który w decydującym dla swego rozwoju okresie życia zostaje wezwany do służby wojskowej, okazuje się szczególnie otwarty na to wszystko, co wnosi posługa kapłańska i duszpasterska. Poddany wojskowej dyscyplinie, równocześnie bardziej odczuwa sprawy swego wnętrza i poniekąd spontanicznie szuka wewnętrznego uporządkowania i ładu. Wielu biskupów i kapelanów wojskowych z całego świata mówiło mi o tym. Istnieje szczególna możliwość ewangelizacji, katechizacji, zbliżenia do modlitwy i do życia sakramentalnego.

A jest to przecież dla ogółu młodych mężczyzn próg dojrzałych i rozstrzygających decyzji na całe życie. Kierując się wiarą, łatwiej ustrzec się pomyłek czy nawet duchowego rozbitcia. [...]

Wy, panowie generałowie, oficerowie, podoficerowie i żołnierze, jesteście następcami tamtych żołnierzy. Zatem również dla was miłość Ojczyzny, poczucie sprawiedliwości, troska o bezpieczeństwo i wolność Polski niech wyznaczają sens waszej wojskowej służby.

Na zakończenie wróć jeszcze raz do Soboru Watykańskiego II. Uczy on, że "póki (...) będzie istniało niebezpieczeństwo wojny, a równocześnie brakować będzie międzynarodowej władzy posiadającej niezbędne kompetencje i wyposażonej w odpowiednią siłę, póty rządowi nie można zaprzeczać prawa do koniecznej obrony, by-

leby wyczerpały wpierv wszystkie środki pokojowych rokowań" (*Gaudium et spes*).

Nie pozostaje mi nic innego, jak tylko życzyć, by środki pokojowych rokowań były zawsze skuteczne i przynosiły pokój. Pokój dla całego świata. Życzę, by armia polska i wszystkie inne armie służyć mogły w pokoju swoim narodom i ojczyznom.

Intencje Mszalne

Niedziela 11.08 – XIX Niedziela w Ciągu Roku

8:00 † Grzegorza (6 r.) i Wacława Rykałów, zmarłych z rodziny Rykałów i Chęcińskich, Agnieszkę Jonek, Annę Sobalę

10:00 † Janinę, Stefana, Annę, Stanisława, Franciszka i Marię Jędryszczaków, Marię i Stanisława Lupów

12:00 O Boże błogostawieństwo dla Karoliny Janik z okazji roczku

17:00 † Jana, Zofię i Teresę Janików, Konstantego i Józefę Głębów

Poniedziałek 12.08

18:00 † Krzysztofa, Zenona, Józefa i Mirosława Mików, Mariannę i Antoniego Kluzów

Wtorek 13.08

18:00 † Marię Chwastek od męża i syna z rodziną oraz od rodziny Kaniewskich

Środa 14.08 – wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kolbego, prezbitera i męczennika – dzień modlitw za pomordowanych w obozach, więzieniach i łagrach

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) † Mariannę Ryś, Henryka Sukiennika

3.) † Sabinę Soluch od Waldemara z żoną

4.) † Weronikę Florek od sąsiadów

5.) † Mariannę i Eugeniusza Trzepizurów, Anielę Paturej

6.) † Kazimierza (2 r.) i Barbarę Pallów

7.) † Tadeusza Pietrzaka od sąsiadów Rychlickich

8.) † Helenę i Tadeusza Pietrzaków od sąsiadki Janiny

9.) † Teresę i Kazimierza Pałczyńskich.

Czwartek 15.08 – uroczystość Wniebowzięcia Najśw. Maryi Panny – święto Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej

8:00 † Mariannę i Kazimierza Kempów

10:00 † Antoniego i Eleonorę Chyrów, Janinę, Franciszka i Tadeusza Puchałów, Artura Gierlatę

12:00 Za Ojczyznę oraz żołnierzy z naszej parafii

17:00 † Emilię i Stefana Langnerów oraz zmarłych z rodziny Spałków i Langnerów

Piątek 16.08

18:00 † Stefana Sikorę od wnuczki Sary z Rafałem i Marceliną

18:40 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**
od 20:00 do 21:00 – **Adoracja prowadzona**

Sobota 17.08 – wspomnienie św. Jacka, prezbitera

9:00 Msza św. Maryjna

† Marię Chwastek od Jadwigi Sukiennik z rodziną

18:00 † Zenona (8 r.), Annę i Eugeniusza Liszewskich, Szczepana i Zygmunta Kaczmarzyków

Niedziela 18.08 – XX Niedziela w Ciągu Roku

8:00 † Krystynę, Józefa, Leona i Katarzynę Wilków, Władysławę i Franciszka Marciniaków, Pawła Piśniaka

10:00 † Konstancję, Jana i Józefa Paruzelów, Helenę Machura, Krystynę Bronder, Karolinę Pasieka, Rozalię i Franciszka Sztanderów

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Aleksandry Mstowskiej z okazji 18. urodzin

17:00 † Weronikę i Franciszka Raczyńskich, Henryka Raczyńskiego

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – piątek o 16:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881